

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 220. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm6454/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vel maatte det i lige Limer falde mig paa Sinde, at det var Morten Luther, den Mand, som gjennem ham optilede Kirken, bortføvet, at for kunde Ingen tænke paa at vandre til hans Grav for at komme ham ihu, ei kunde man ønske at give den livløse Sten hans Navn i Gjemme for de hule, klangfulde Stene havde holdt op at velsigne hans Minde og gjentage hans Psalmers hellige Toner. Vel maatte jeg fra det høie Stade paa Morten Luthers Grav see store Vidnesbyrd, om hvilken Kraft Guds rene Ord mon eie og kundgjorde i de forbigangne Dage, see den nærværende Tid i sin hele Kræftingfikkelse, stolt i sine glimrende Psalter af sin egen Usfethed og Skjændsel: vel maatte jeg føle en brændende Længsel efter at see det kraftige Ord atter vandre paa Verdens Binger, og indaande Liv og Mod og Kraft i den døende Slægt, men og maatte jeg stande nedbøiet, forlagt, naar jeg spurgte hvoreledes? og Intet kunde troste mig uden Tanken om den Guds høie Fred og Jesu Christi Kraft, hvis Spor jeg saae paa Livens Volger, uden dog ret at føle dem inden i mit eget Hjerte. Derfor bad jeg Ddningen

Medens du kan tale Herrens Ord,
Og see Altet i hans Navn velsigne,
Lys Velsignelsen da over mig,
At min Leo de Helliges maa signe,
Løste mig til Christ i Himmet:

Himlens Herre det alene veed,
Hvad sig i min Sjæl saa stærkt bevæger,
Det dog veed du, Fader! Herrens Fred
Er det Eneste paa Jord, som løgger,
Lys den over mig i Jesu Navn!
Nolig da mod Himlens stjerne Havn
Skal jeg støvne over Livets Volger,
Lad dem løste sig med Stum og Drag!
Tryk jeg er, naar mig min Jesus følger,
Lys og Kraft Han er endnu i Dag.

Takket være den hensovne Ddning! han lybde Herrens Velsignelse over mig, Takket være den Guds Gud evindeligt! Han skjænkede mig den. Alt have Verdens Volger løstet sig med Stum og Drag imod mig, og det er det kun lidt imod hvad som foreslaaer, men hidindtil haver Herren hjulpet og gjort store Ting imod mig, og naar jeg skal see de store Trængsler, da skal jeg og see store Ting end disse, tryk jeg er, thi mig min Jesus følger, Lys og Liv Han er endnu i Dag, og Han er i al Evighed den Samme.

Fortalen giver tilfjende hvoreledes jeg saae ud over Livet, og i hvilket Lys jeg nu betragtede Menneskets indvortes og udvortes Horelse i Støvet, den gav og tilfjende, at det var mit fulde Alvor, med at den Kraft, Gud vilde forlene at gribe ind i Livets Hjul, og hjelpe til, om det var muligt at dreie det tilbage til de gamle Stier. Redfaste mig, sagde jeg, i den drusende Strem, det maae jeg, henrive mig mægter den ei, men om den

